

е посочена печатницата.

От подзаглавието на вестника от програмната статия в първия брой, а и останалите публикувани в „Пътник“ материали се вижда, че изданието има културно-просветна и литературна насоченост. Неговата цел според редактора е да запознава читателите с „най-добрите умствени и изкуствени произведения на просветения свят, с разни нови открития, които човечеството би направило.“ По-голяма част от статиите са из областта на природните науки, по някои търговски и правни въпроси. Повечето от материалите са отпечатани в отделни рубрики.

Почти във всеки брой се печатат известия за подарени абонаменти от вестника на училища и читалища в градове и села от двете страни на Дунава, съобщения за затрудненото финансово положение на редакцията и призови за редовно изплащане на таксата от страна на абонатите. Литературната част на вестника съдържа оригинални и преводни работи. Официалните литературни сътрудници на „Пътник“, както четем в седмия му брой, са Райко Жинзифов и Васил Попович. Срещаме подпис на друг известен възрожденец - Васил Ст. Берон, който приветства появяването на вестника. Прави впечатление и фактът, че в „Пътник“ се печата и поестта на Чарлз Дикенс „Нощ срещу Рождество“. „Пътуване от Париж до Ниагарския водопад в Америка“. Това е белег на модерния литературен вкус на Запрянов в ония години.

Особено интересна и с твърде съвременно звучене е статията на Тодор Запрянов „За жената“, която е една от малкото отделни статии във вестника. В нея той с много аргументи и убедително за тогавашните схващания поставя въпроса за равноправието между мъжа и жената. Отначало разглежда проблема в развитите страни, след което стига до извода, че „и ний българите, за да можем по-скоро да се сравним с другите образовани народи трябва да се погрижим по-добре за нашите българки; трябва българинът да погледне иначе на жената и да й достави всички ония сгодности, които са потребни за нейното развитие. Иначе ний всякога ще оставаме назад и ако правим успех, то той ще бъде непълен и вместо да вървим към успеха с двата крака, ний само щем куцаме“²⁴. В отделни статии на „Пътник“ можем да прочетем още и за „историческото развитие на търговията от най-старите времена до днес“ /автор В. Христов/, както и за „Роберт Фултон и изнамерването на парахода“. В по-голямата част на брой 10 е поместен пълният текст на завещанието на родения през 1802 г. в Свищов Теодор Недялков Миланович, с което той дарява огромно богатство в пари и имоти на Свищовската градска община. Въпреки усилията на редактора и непрекъснатите призови към абонатите, за които вече споменах, явно финансовите затруднения се оказват